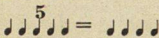

Квинтова fuga, лат. fuga periodica. нѣм. Quintfuge — име на обикновена fuga.

Квинтовъ кръгъ — се нарича при темперирания система този, който се образува отъ 12 последователни квинти, като се започне отъ с, и се достигне до неговия енармониченъ — his: с, g, d, a, e, h, fis, cis, gis, dis, ais, eis, his; (сжщо и отъ низходящи квинти: с, f, b, es, as, des, ges, ces, fes, heses, eses, asas, deses).

Квинтолъ — се нарича група отъ 5 ноти съ еднакви стойности, имащи трайностъ на 4, отъ сщия видъ. Бележи се съ цифрата 5 надъ

нотитѣ

Квинтсекстъ акордъ — или терцквинтсекстакордъ се нарича първото обръщение на септимовия акордъ, когато терцата е въ баса.

Отбелязва се съ цифритѣ $\frac{6}{5}$ или $\frac{6}{3}$

Квитка, Клеменсъ—Kvitka, Clemens — украински музикаленъ изследвателъ, род. 1880 въ Виена, училъ въ тамошния университетъ, сътрудникъ на Украинската академия на наукитѣ, писалъ: „Първичниятъ тонови стълби“, „Ритмични паралели въ славянскитъ народни пѣсни“, „Анемитонически мелодии въ Славянскитъ народи и др.“. К. живѣе въ Виена.

Кводлибетъ, лат. Quodlibet — буквально = което се харесва, ит. mesanz, mistichanza — сж се наричали презъ XVII и XVIII в. музикални творби, съставени отъ откъследи на известни композиции (мадригали, хорали, мотети, шансони и др.), съ хумористиченъ характеръ — единъ видъ потпури. Презъ XVII в. се наричали сжщо К. многогласни композиции, на които отдѣлнитѣ гласове сж написани въ различни тактове—за да се получи една смѣшна, шеговита и забавна творба. Имало е К-ти, съставени само отъ народни пѣсни, и презъ XVIIIв. такива за 2 гласа (вокални), направени по образецъ на италианскитѣ инструментални канцони и сонати. Последната отъ 30 „Голдбергови вариации“ на Бахъ представя отъ себе си единъ К.—контрапунктични потпури (гл. Потпури).

Келеръ, Бела — собствено Адалбертъ фонъ Келеръ — Kéler, Béla — популяренъ танцовъ компонистъ, род. 13 февр. 1820 въ Бартфелдъ (Унгария), умр. 20 Ноемв. 1882 въ Висбаденъ, училъ право и земледѣлие, а после музика при Зехтеръ и Шлезингеръ въ Виена, като е билъ сжщевременно и цигуларъ въ „Театъръ анъ денъ Винъ“. Скоро името му станало известно чрезъ неговитѣ танци, и 1854 бива повиканъ за диригентъ на Комеровата капела въ Берлинъ; на следната година заема поста капелмайсторъ на Ланеровата капела въ Виена. 1856 бива назначенъ за капелмайсторъ на Мацуселиския пехотенъ полкъ въ Виена, на която служба остава до 1863, когато отива въ Висбаденъ като полкови музикдиректоръ, дирижирайки и оркестъра Eурога (до 1873), следъ което, по причина на болестъ, се оттегля отъ служба. Композицитъ на К. Б. се състоятъ отъ цигулкови творби, маршове, танци, и особно неговитѣ увертюри, като Lustspiel и др. сж и до днѣсь любими на широката публика при ресторантскитѣ концерти и такива на открито.

Келеръ, Ото — Keller, Otto — музикаленъ писателъ, род. 5 юни 1861 въ Виена, училъ тамъ при Брукнеръ и Хансликъ, писалъ: „Илюстрирана история на музиката“, „Операта“; биографии на Бетховенъ, Моцартъ, Голдмаркъ, Супе, Чайковски и др.

Кели, Едгаръ Стилманъ — Kellye, Edgar Stilmann — американски компонистъ и музикаленъ писателъ, род. 14 апр. 1857 въ Спарта (Висконзинъ), училъ при Ф. Мериамъ. Кларенсъ Еди и Ледоховски въ Чикаго, Крюгеръ, Зайфрицъ и Шпайделъ въ Щутгартъ, живѣлъ въ Нью-Йоркъ, после въ Берлинъ, сега пакъ въ Америка. Творби: 2 симфонии „Гъливеръ“ и „Нова Англия“; една симфонична поема; сюита „Аладинъ“ и „Напредването на пжественика“—за оркестъръ; по единъ струненъ квартетъ и клавириквинтетъ; музика къмъ „Бенъ Хъръ“, „Макбетъ“, „Прикованиятъ Прометей“, „Алиса въ чудната земя“ — пантомима, „Сватбена ода“—за соли, хоръ и оркестъръ, опера „Пуритана“, клавирни нѣща, хорове, пѣсни.